ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

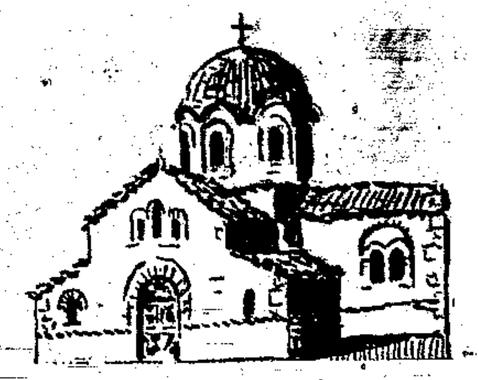

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1, 10)

Περίοδος Δ΄ - Ἔτος ΙΗ΄ Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 778	Τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου 25 Ἀπριλίου 2001	Συντάκτης † ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Ὁ εὐαγγελιστὴς Μᾶρκος

ΣΗΜΕΡΑ, ἀγαπητοί μου, ἑορτάζει ὁ εὐαγγελιστὴς Μᾶρκος. Τί γνωρίζουμε γι' αὐτόν; Ἂς ἀνοίξουμε τὰ συναξάρια, γιὰ νὰ μάθουμε τὰ σχετικὰ μὲ τὸ βίο του.

* * *

Διδάσκαλος καὶ πνευματικὸς πατὴρ τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου ἦταν ὁ ἀπόστολος Πέτρος. Μὲ ὅσα ἄκουσε ἀπὸ τὸ στόμα του ἔγραψε τὸ Εὐαγγέλιο, τὸ κατὰ Μᾶρκον εὐαγγέλιο.

Ὁ ἅγιος Μᾶρκος ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιο ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος, ποὺ βασίλευσε ἀπὸ τὸ 14 ἕως τὸ 37 μ.Χ.. Κήρυξε σὲ ὅλη τὴν Αἴγυπτο, στὴ Λιβύη, τὴ Βαρβαρικὴ καὶ τὴν Πενταπολι.

Ὑπῆρξε ὁ πρῶτος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας τὰ ἔτη 42 ὡς 62 μ.Χ.. Ἐκεῖ ἔμεινε κ' ἐκεῖ μαρτύρησε γιὰ τὴν ἀγάπη του στὸ Χριστό.

Εἶχε ζῆλο γιὰ τὴν Ἐκκλησία καὶ γιὰ τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου. Ἐκήρυττε στὸ λαό. Χειροτόνησε ἐκλεκτοὺς κληρικοὺς καὶ τοὺς μετέδωσε τὴν ἱερὰ φλόγα τῆς πίστεως.

Πάντοτε ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ φλογερούς καὶ ζηλωτὰς ἱερεῖς. Χρειάζονται παπᾶδες ὅπως ἦταν τότε, στοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ χριστιανισμοῦ. Νὰ εἶνε ἁγνοὶ ἄνθρωποι, ταπεινοί, οἰκογενειάρχαι. Αὐτοί ἀξίζουν, καὶ ὄχι οἱ ἄλλοι ποὺ ἔχουν τὰ σβέρκα καὶ τὰ γένεια τους κουρεμένα καὶ γυρίζουν σὰν καραγκιόζηδες καὶ κοντεύουν νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Ὀρθοδοξία καὶ νὰ προσκυνήσουν τοὺς φράγκους καὶ τοὺς προτεστάντες. Χρειάζονται παπᾶδες ὅπως ἦταν ὁ ἅγιος Μᾶρκος, ὁ πρῶτος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας.

Ἐκεῖ λοιπὸν ἔμεινε ὁ ἅγιος Μᾶρκος καὶ μὲ τὸ κήρυγμά του ἔπιασε πολλὰ «ψάρια». Ὅπως ἄλλοτε ὁ διδάσκαλός του ὁ Πέτρος ἔρριχνε τὰ δίχτυα στὴ Γεννησαρὲτ κ' ἔπιανε ψάρια, ἔτσι κι αὐτὸς ἔρριξε ἐδῶ τὰ πνευματικά του δίχτυα καὶ ἔπιασε πολλοὺς Χριστιανούς.

Λύσσαξαν οἱ εἰδωλολάτρες. Ἂν μείνῃ, εἶπαν, αὐτὸς ἐδῶ, ὅλους θὰ τοὺς κάνῃ Χριστιανούς... Γιατὶ ὅπου ἀκούγεται τὸ εὐαγγέλιο, σείεται ὁ διάβολος. Θέλετε νὰ δῆτε ποῦ γίνεται ἐργασία; Μπορεῖ ἕνας παπᾶς ἢ ἕνας δεσπότης νὰ καθήσῃ χρόνια σὲ μιὰ θέσι κι ὅλοι νὰ λένε· Καλός, καλός!... Δὲν πειράζει τὸ διάβολο. Μόλις ὅμως βάλῃ χέρι νὰ ἐνοχλήσῃ τὸ διάβολο, μόλις πάρῃ πριόνι νὰ κόψῃ τὴν οὐρά του, τότε ὅλοι οἱ διαβόλοι θὰ σηκωθοῦνε γιὰ νὰ τὸν γκρεμίσουν.

Εἶπαν λοιπὸν οἱ εἰδωλολάτρες· Ἂν καθήσῃ αὐτὸς ἐδῶ, θὰ μᾶς διαλύσῃ· κανένας δὲ' θὰ μείνῃ μ' ἐμᾶς... Καὶ πράγματι, καθὼς ὁ εὐαγγελιστὴς Μᾶρκος συναναστρεφόταν μὲ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς δίδασκε, ἡ πίστι τοῦ Χριστοῦ συνεχῶς προώδευε. Γι' αὐτό, ἐκεῖ ποὺ δίδασκε, ἔρχονται οἱ εἰδωλολάτρες καὶ τὸν πιάνουν. Τὸν δέσανε μὲ σχοινιὰ κι ἄρχισαν νὰ τὸν σέρνουν κατὰ γῆς πάνω σὲ σκληρὲς πέτρες. Τὸ κορμί του μάτωσε, τὸ αἷμα του ἔβαφε τὴ γῆ, τὰ μέλη του τραυματίστηκαν. Κατακομματιάστηκε. Ἔτσι τὸν ἔρριξαν στὴ φυλακή.

Ἐκεῖ μέσα ἔκανε τὴν προσευχή του, Καὶ τὴ νύχτα εἶδε τὸ Χριστὸ νὰ τοῦ δείχνῃ τὴ μέλλουσα δόξα καὶ νὰ τοῦ λέῃ· Μᾶρκε, εἰρήνη σοι!

Ἔμεινε ὁ εὐαγγελιστὴς μέσα στὴ φυλακή, μέσα στοὺς σκορπιοὺς καὶ τὰ φίδια. Ἔπειτα τὸν βγάλανε, τὸν δέσανε πάλι καὶ τὸν ἔσερναν στὴ γῆ, ἐνῷ ὅλοι οἱ εἰδωλολάτρες, καὶ τὰ μικρά τους παιδιὰ ἀκόμα, φωνάζανε· Θάνατος!

Ἔτσι, μὲ κατασπαραγμένα τὰ μέλη του, ἄφησε τὴν τελευταία του πνοὴ μαρτυρικῶς. Ὕστερα πῆραν τὸ ἄψυχο σῶμα του καὶ τὸ ἔρριξαν σ' ἕνα μέρος στὴ θάλασσα τῆς Ἀλεξανδρείας ποὺ τὸ ἔλεγαν «τοῦ Βουκόλου». Ἦταν ἕνας ἀπότομος βράχος μὲ μεγάλο βάθος. Ἀπὸ τὴν κορυφὴ τοῦ βράχου αὐτοῦ μὲ μιὰ

σπρωξιὰ τὸ ἔρριξαν κάτω στὸ χάος. Ἔτσι μὲ τὸ αἷμα του ὑπέγραψε τὴν πίστι του στὸ Χριστό.

Γυναῖκες μάζεψαν τὰ ἅγια λείψανά του μὲ μαντήλια καὶ σεντόνια καθαρά. Καὶ τὰ εἴχαμε στὴν Κωσταντινούπολι τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου Μάρκου —ἂχ Ἑλλάδα πονεμένη καὶ μαρτυρική!—, μὰ ἦρθαν οἱ φράγκοι καὶ μᾶς τὰ κλέψανε τὰ κατηραμένα χρόνια τῶν σταυροφοριῶν. Μᾶς πῆραν τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου Μάρκου, μαζὶ μὲ πάρα πολλὰ ἄλλα λείψανα ἁγίων, καὶ τὰ πῆγαν στὴ Ῥώμη. Τώρα τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου Μάρκου βρίσκονται σὲ μιὰ μεγάλη πόλι τῆς Ἰταλίας, τὴ Βενετία. Ἀλλὰ θὰ ἔρθουν μιὰ μέρα πάλι στὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ ὅπου τὰ πῆραν...

* * *

Σήμερα ποὺ ἑορτάζει ὁ ἅγιος Μᾶρκος καὶ σᾶς βλέπει στὴν ἐκκλησία συγκεντρωμένους, εὐχαριστεῖται. Ἀλλὰ ἔχει κ' ἕνα παράπονο. Καὶ θὰ σᾶς παρακαλέσω, τοῦ χρόνου τέτοιο καιρὸ νὰ προσπαθήσουμε νὰ μὴν ἔχη αὐτὸ τὸ παράπονο ὁ ἅγιος Μᾶρκος. Ποιό εἶνε τὸ παράπονό του; Θὰ σᾶς μιλήσω παραβολικῶς.

Ὑποθέσατε ὅτι ἔχετε ἕνα συγγενῆ στὴν Ἀμερικὴ ἢ στὸν Καναδᾶ ἢ στὴν Αὐστραλία, ὅπου ὅλοι ἐκεῖ οἱ ξενιτεμένοι τρῶνε πικρὸ ψωμί. Ναί, πικρὸ ψωμὶ τρῶνε στὰ ξένα. Ἐδῶ εἶνε παράδεισος. Περνᾶς μέσα ἀπὸ τὰ δάση κι ἀκοῦς τ' ἀηδόνια νὰ κελαϊδᾶνε, βλέπεις τὰ ποταμάκια νὰ τρέχουν, βλέπεις τὴ μάνα σου καὶ τὸν πατέρα σου!... Ὑπάρχουν ἄλλα καλύτερα πράγματα ἀπ' αὐτά; Τί νὰ τὰ κάνῃς τὰ λεφτὰ καὶ νὰ κολυμπᾶς μέσ' στὰ δολλάρια; Ὅσο ἀξίζει νὰ κάθεσαι στὸ σπιτάκι σου, νὰ βλέπῃς τὴ γυναῖκα ποὺ σ' ἀγαπάει καὶ τὰ παιδάκια σου σὰν ἀγγελούδια, δὲν ἀξίζουν ὅλα τὰ πλούτη τοῦ κόσμου.

Βλέπω ἀνθρώπους ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ πῆγαν γιὰ λεφτὰ στὰ ξένα· οἱ περισσότεροι κατεστράφησαν. Χάσανε τὶς γυναῖκες τους καὶ τὰ παιδιά τους. Πλῆθος διαζύγια παρουσιάζονται. Κι ἅμα χάσῃς τὴ γυναῖκα σου, χόρτασε καὶ φάε μάρκα, φάε δολλάρια, φάε χρυσάφι. Τί νὰ τὰ κάνῃς αὐτά; Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε μονάχα στομάχι καὶ κοιλιὰ καὶ δὲ χορταίνει μὲ τέτοια. Λίγο χῶμα ἀπὸ τὴν ἅγια γῆ μας, ἕνα λουλουδάκι της, λίγα δάκρυα τῆς μάνας, ἕνα χαμόγελο τοῦ παιδιοῦ μας, αὐτὰ ἀξίζουν. Ὅσο ἀξίζει μιὰ πέτρα τῆς πατρίδος μας, δὲν ἀξίζει ὅλη ἡ Νέα Ὑόρκη.

Ἐπανέρχομαι λοιπὸν καὶ λέγω· Ἂν ἔχετε ἕνα φίλο στὴ Νέα Ὑόρκη καὶ σᾶς στείλῃ μιὰ ἐπιστολή, τί θὰ κάνετε; Θὰ τὴ βάλετε στὸ εἰκονοστάσι, ἢ θὰ τὴν ἀφήσετε κλειστή; Ὄχι βέβαια. Ἅμα ἔρθῃ ἐπιστολὴ ἀπὸ τὴν Ἀμερικα, τὰ χέρια τῆς μάνας τρέμουνε καὶ τὴν ἀνοίγει ἀμέσως μόλις τὴν πάρῃ ἀπ' τὰ χέρια τοῦ ταχυδρόμου. Ἂν εἶνε κανένα ἄλλο γράμμα, μπορεῖ νὰ τ' ἀφήσῃ πάνω στὸ τραπέζι καὶ νὰ τ' ἀνοίξῃ ὕστερα κι ἀπὸ μιὰ ἑβδομάδα. Ἂν εἶνε ὅμως ἀπὸ τὴν Ἀμέρικα κ' ἔχῃ ἀπ' ἔξω ἀμερικάνικη σημαία κ' ἔχῃ μέσα κανένα τσέκ, τρέμουν τὰ χέρια της.

Γιατί τὰ λέω αὐτά; Ὅπως τρέμουν τὰ χέρια σου ὅταν παίρνῃς ἐπιστολὴ ἀπὸ τὸν πατέρα σου, ἀπὸ τὴ μάνα σου, ἀπὸ τὸν ἄντρα σου, ἀπὸ τὰ παιδιά σου ποὺ βρίσκονται στὸ ἐξωτερικό, καὶ τὴ διαβάζεις μιὰ καὶ δυὸ καὶ πολλὲς φορές, κι ἂν δὲν ξέρῃς γράμματα τρέχεις στὴ γειτονιὰ γιὰ νὰ σοῦ τὴ διαβάσουν, καὶ τὴ βάζεις κάτω ἀπὸ τὸ προσκέφαλό σου καὶ τὴ φυλᾶς, ἔτσι πρέπει νὰ κάνουμε καὶ μὲ τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ.

Τὰ γράμματα τοῦ πατέρα σου καὶ τῶν παιδιῶν σου τὰ διαβάζεις καὶ κλαῖς. Λοιπὸν ἔχει ἀφήσει καὶ ὁ ἅγιος Μᾶρκος μιὰ ἐπιστολή, γραμμένη ὄχι μὲ μολύβι ἀλλὰ μὲ δάκρυ καὶ μὲ αἷμα. Τὸ γράμμα του αὐτό, ποὺ μᾶς ἀνεβάζει ψηλὰ καὶ ἀπὸ θηρία μᾶς κάνει ἀνθρώπους, εἶνε τὸ ἅγιό του Εὐαγγέλιο.

Μερικοὶ ἔχουν στὴν τσέπη τους τὴ λεγομένη ἁγία ἐπιστολή. Ἀλλὰ τί εἶνε ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ μπροστὰ στὸ κατὰ Μᾶρκον Εὐαγγέλιο;

Λοιπὸν θὰ σᾶς δώσω ἕνα κανόνα. Θὰ τὸν κάνετε; Δὲ' θὰ σᾶς πῶ νὰ σηκώσετε τὸ βουνὸ καὶ τὰ βράχια, δὲ' θὰ σᾶς πῶ νὰ σταματήσετε τὰ ποτάμια ἢ νὰ κατεβάσετε τὰ ἄστρα ἀπὸ τὸν οὐρανό. Θὰ σᾶς βάλω ἕνα μικρὸ κανόνα. Λοιπὸν σᾶς λέγω· Μέχρι τῆς Ἀναλήψεως νὰ διαβάσετε ὅλοι τὴν ἐπιστολὴ αὐτὴ τοῦ ἁγίου Μάρκου, δηλαδὴ τὸ κατὰ Μᾶρκον Εὐαγγέλιο. Εἶνε τὸ δεύτερο Εὐαγγέλιο καὶ εἶνε τὸ μικρότερο ἀπὸ τὰ τέσσερα. Νὰ τὸ διαβάσετε καὶ νὰ φωτισθῆτε. Μὴ διαβάζετε ἄλλα ἐλεεινά, βρωμερὰ καὶ ἀκάθαρτα ἔντυπα, ποὺ εἶνε ἡ κοπριὰ τοῦ διαβόλου. Μέχρι τῆς Ἀναλήψεως νὰ διαβάσετε τὸ γράμμα τοῦ Μάρκου, ποὺ εἶνε γράμμα τοῦ Θεοῦ. Ἂν δὲν τὸ διαβάσετε, θὰ ἔχῃ παράπονο ὁ ἅγιος Μᾶρκος, ὅτι τὴν ἐπιστολὴ ποὺ σᾶς ἄφησε τὴν περιφρονήσατε.

Ἅγιε Μᾶρκε, ποὺ ἑορτάζεις σήμερα προστάτευσέ μας τοὺς ἁμαρτωλούς, τὸν ἐπίσκοπο τὸν καταδιωκόμενο, τοὺς Χριστιανοὺς ὅλους, τὸ λαό μας, τὰ βουνὰ καὶ τὰ λαγκάδια μας, τὰ παιδιά μας, τὴν πατρίδα μας, ὅλους τοὺς πιστούς. Νὰ ἔχουμε τὴν εὐλογία σου καὶ τὴν εὐχή σου. Ἀμήν.

† ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία. Πρώτη ἐκφώνησις ναὸς Ἁγ. μαρτυρος Ἁγίου Μάρκου Πρώτης - Φλωρίνης 25-4-1968. Καταγραφὴ καὶ σύντμησις 25-4-2001.